

הַלֵּב שֶׁהָרְגִישׁ אֶת כִּלְאָם

סיפור מופלא על הצדיק ירושלמי,
רבי אריה לוין זצ"ל

מִגָּפִים כְּבָדִים בִּירוּשָׁלַיִם

לפני כשמונים שנה, שלטו
הבריטים בארץ ישראל.
חילים אנגלים נושאים רובים
פיטרלו ברחובות, והטילו
אימה על התושבים.
הרחובות היו קרים
וחשוכים.

בְּדִידוֹת מֵאַחֲרֵי סוּרְגִים

בְּמִגְרֵשׁ הָרוֹסִים יָשְׁבוּ צִעִירִים יְהוּדִים לְהִטִּי אָמוֹנָה. הֵם הָיוּ
מִנְתָּקִים מֵהַמְשַׁפְּחוֹת שְׁלֵהֶם, בְּלִי אִמָּא וּבְלִי אָבָא. אָבֵל בְּכָל
שַׁבָּת הֵם הִמָּתִינוּ לַמַּלְאָךְ שְׁלֵהֶם - 'אָבִי הָאֲסִירִים'.

סִכְנֵת נַפְשׁוֹת בְּעוֹצָר

שבת אחת לפני פורים,
הבריטים הכריזו "עוצר".
אסור לצאת מהבית! אך
רבי אריה צעד
צעד לכלא.

הַבָּנִים שְׁלִי מַחֲכִים
לִי בַּפְּנִים. אֲנִי חַיֵּב
לְשַׂמַּח אוֹתָם.

עֲצֹר! אָסוּר
לָךְ לְהִסְתוֹבֵב
בַּחוּץ!

עבור כסף... או עבור אהבה?

נִשְׁלָא יִסְפְּרוּ לִי סִפּוּרִים!
בְּיָדַי מְשַׁלְמִים לַזֶּקֶן הַזֶּה
מִשְׁכָּרֶת יָפָה. אֵין כְּנִיסָה!

הַנְּשׁוּטֵר הַיְּהוּדִי הַתַּחֲנִין: "הוּא עוֹשֶׂה זֹאת בְּחִינָם מִתּוֹךְ אֲהֶבָה!"

זינוק של ארי

כארי מתגבר!

רבי אריה מצא בליטה קטנה באבן.
צדיק ישיש זה זינק על הקיר, עבר
מעל החומה הדוקרנית וקפץ וקפץ
פנימה בארץ פלא!

כח רוחני
מה'

שוק לשומרים

הזקיף האנגלי פער את פיו מתדהמה.
בעד שום כסף בעולם אדם לא
היה מספן כך את חתיו. "הוא אכן
אוהב אותם בנפשו!" הכריז.

השאלה הגדולה: מאין לקח רבי אריה כוח על-אנושי לאהב לגמרי אנשים זרים?

הסוד מתחיל מתחיל בבית

הצדיקים האמתיים בונים
את אהבת ישראל דרך
הבית שלהם פנימה. כאשר
הרבנית סבלה מכאבים עזים
ברגלה, לבו של רבי אריה דמם.
הוא בכה והתפלל עליה
לה' ללא הרף.

הַבִּיקוֹר בַּמְרַפָּא

הֵם הִגִּיעוּ לְרופֵא מְמַחֶה בִּירוּשָׁלַיִם.
תִּיק... תֵּק... שְׁעוֹן הַקִּיר עִמַּד בְּאוֹר.
הָרופֵא, שֶׁכָּבֵד מְאֹד אֶת הָרֵב, מֵהָר
לְקוֹם עַל רַגְלָיו לְקִרְאָתוֹ.

מי זקוק לרפואה?

"שלום לכבוד הרב! איך אוכל לעזור
לכם היום?" שאל מכם זקוק לרפואה,
ומה בדיוק כואב?"

"שלום לכבוד הרב! איך
אוכל לעזור לכם היום?
שאל הרופא באדיבות,
מי מכם זקוק לרפואה,
ומה בדיוק כואב?"

עיניו של רבי אריה היו אדמות מדאגה לאשתו. הוא פתח את פיו...

הַמִּשְׁפָּט הַנִּצְחִי

דוֹקטוֹר, הָרֵגֵל שֶׁל אֲשֶׁתִּי...

כּוֹאֵבַת לָנוּ!

נְשִׁמָה אַחַת שְׁנַחֲלָקָה

ידו של הרופא רעדה
קלות והעט נשמטה.
הוא הבין שלא עומד
סדם דואג, אלא מלאך
שמרגיש ממש בגופו את
הכאב של מישהו אחר.

שני הגופים – הם
נשמה אחת שלמה.

איך צדיק רואה את העולם?

מבט רגיל

פואב לו

מבט של צדיק

פואב לנו!

הם" מול "אנחנו"

רבי אריה למד אותנו שפשהודי רעב או עצוב, הבטיה היא לא רק "שלו". היא של כלנו!

רֶשֶׁת הָעֶכָבִישׁ שֶׁל אֲהַבַת יִשְׂרָאֵל

כָּל יְלָדֵי הַכֶּתֶה מְחַבְּרִים
בְּחוּטִים נִסְתָּרִים
וּמְאִירִים שֶׁל אֲהָבָה.
אִם מִיִּשְׁהוּ נֶעְלָב אוֹ
מִקָּבֵל מַכָּה – כָּל הָרֶשֶׁת
תִּרְגֵּשׁ אֶת זֶה!

לַחֲיוֹת בְּאוֹר הַצִּדִּיק

מִמָּחָר בַּבֶּקָּר, כְּשֶׁחֵבֵר אֶבֶד צִיּוֹד אוֹ נִשְׁאָר לְבֵד בַּהֶפְסָקָה, אֶל תַּחֲשֹׁבוּ עָלָיו, תַּחֲשֹׁבוּ עֲלֵינוּ!
נִשָּׂא בְּעַל עִם חֲבֵרֵינוּ, וְנִמְשִׁיךְ לְהָאִיר אֶת הָעוֹלָם בְּאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל אֲמִתִּית לָהּ.